

Antradienis. Pirmoji Gavėnios savaitė

Angelų Sargų egzistavimas.
Pirmųjų krikščionių
pamaldumas. Kaip jie mums
gali padėti. Draugystė su
angelais sargais ir pamaldumas
jiems.

2025-03-10

I. Šventasis Matas pasakojimą apie
Mūsų Viešpaties gundymus pabaigia
šia eilute: *Tuomet velnias nuo jo
atsitraukė; štai angelai prisiartino ir
jam tarnavo*¹.

Pamąstykite apie šį angelų įsikišimą į Jėzaus gyvenimą, nes taip geriau suprasime jų vaidmenį – angelišką misiją – kiekvieno žmogaus gyvenime. Krikščioniška tradicija Angelus Sargus apibūdina kaip didelius draugus, Dievo priskirtus kiekvienam žmogui, idant jį lydėtų gyvenimo kelyje. Ir todėl esame kviečiami bendrauti su jais, kreiptis į juos pagalbos.

„Siūlydama apmąstyti šiuos Kristaus gyvenimo epizodus, Bažnyčia mums primena, kad per Gavėnią, išpažįstant savo nuodėmes, savo nuosmukį ir poreikį apsivalyti, atsiranda daug motyvų džiaugtis. Gavėnia yra laikas tiek stiprybei, tiek džiaugsmui: turime prisipildyti narsos, nes Dievo malonės mums niekada nepristigs. Dievas bus šalia mūsų ir pasiųs savo angelus kaip kelionės palydovus, išmintingus patarėjus, mūsų bendradarbius visur, kur tik ko nors imsime“².

„Šventasis Raštas ir Tradicija angelais vadina būtent tas tyras dvasias, kurios esminiame laisvės išbandyme pasirinko Dievą, jo šlovę ir jo karalystę“³. Jiems pavesta globoti žmones. *Argi jie visi, – skaitome Apaštalu darbuose, – nėra tik tarnaujančios dvasios, išsiųstos patarnauti tiems, kurie paveldės išganymą?*⁴

Bažnyčia moko, kad visi ir kiekvienas žmogus, pakrikštytas ar ne, turi savo Angelą Sargą. Jo misija prasideda pastojimo metu ir tęsiasi iki mirties. Šventasis Jonas Auksaburnis teigia, kad visi angelai sargai susieis visuotiniame teisme, kad „patys paliudytų apie Dievo potvarkiu atliktą tarnystę kiekvieno žmogaus išganymo labui“⁵.

Apaštalu darbuose randame nemažai vietų, kur pasireiškia šių šventų angelų įsikišimas, taip pat matome,

kokį pasitikėjimą jiems puoselėjo pirmieji krikščionys⁶.

Ši pirmųjų mūsų tikėjimo brolių pagarba ir pasitikėjimas angelais ypač ryškūs šventojo Petro išlaisvinime iš kalėjimo: *Staiga ten atsirado Viešpaties angelas, ir kamerą nutvieskė šviesa. Jis sudavė Petruį į šoną ir žadindamas tarė: „Kelkis greičiau!“ ir nukrito jam grandinės nuo rankų. Angelas kalbėjo toliau: „Susijuosk ir apsiauk sandalus!“ jis taip ir padarė. Angelas tęsė: „Užsimesk apsiaustą ir eik paskui mane!“⁷*

Ir Petras, jau laisvas, keliauja į Marijos, Morkaus motinos, namus, kur nemažas būrys buvo susirinkę melstis. Jie pasibeldė į lauko duris. Tarnaitė, vardu Rodė, nuėjo paklausti, kas ten. Pažinusi Petro balsą, ji iš džiaugsmo pamiršo atidaryti duris, bet nubėgo pranešti, jog Petras stovįs už durų. Jai sakė: „Tu pakvaišai!“ Bet

ji tvirtino savo. Tada jie nusprendė:
„Tai jo angelas“⁸. Šis pasakojimas
rodo didelę meilę, kurią jie jautė
Petru, ir tikėjimo angelais sargais
natūralumą, kurį turėjo pirmieji
tikintieji. „Matai, kaip pasitikėdami
bendravo su savo Angelais Sargais
pirmieji krikščionys. – O tu?“⁹ _

Mes taip pat turime bendrauti su jais
natūraliai ir pasitikėdami, ir dažnai
nustebsime dėl pagalbos, kurią jie
mums teikia, kad nugalėtume kovose
prieš piktąjį. „Mums gerai padeda
gerieji angelai, Dievo meilės
pasiuntiniai, kuriems pagal
Bažnyčios tradiciją pasakysime savo
maldą: „Dievo angele, mano sarge,
apšviesk mane, sergėk mane,
vadovauk man ir valdyk mane, nes
esu patikėtas tavo dangiškai globai.
Amen.“¹⁰ _

II. „... štai angelai prisiartino ir jam tarnavo“. Angelų sargų užduotis – padėti kiekvienam žmogui pasiekti savo antgamtinę tikslą. Štai siunčiu aš angelą pirma tavęs saugoti tave kelyje ir nuvesti į vietą, kurią parengiau¹¹. Ir Romos Katekizme komentuojama: „Nes taip pat, kaip tėvai, kai vaikams reikia keliauti blogais ir pavojingais keliais, pasirūpina, kad juos lydėtų žmonės, kurie juos saugotų ir gintų nuo pavojų, taip ir mūsų dangiškasis Tėvas šioje kelionėje į dangiškąją Tėvynę kiekvienam iš mūsų duoda angelus, kad, sustiprinti jų galia ir pagalba, išsivaduosime iš slapčia priešų mums paruoštų pinklių ir atremtume baidius jų išpuolius prieš mus; ir kad su tokiais vadovais eitume tiesiu keliu, idant jokia prieš mūsų primesta klaida nepajėgtų atskirti mus nuo dangun vedančio kelio“¹².

Todėl angelų sargų užduotis – padėti žmogui atsilaikyti prieš visas

pagundas ir pavojus, o į jo širdį įlieti gerų įkvėpimų. Tai mūsų užtarėjai, mūsų sergėtojai, padedantys mums, kai jų šaukiamės. „Šventieji užtaria žmones, o Angelai Sargai ne tik meldžia už žmones, bet ir veikia aplink juos. Jei iš palaimintųjų pusės sulaukiama užtarimo, tai iš angelų pusės – užtarimo ir tiesioginio įsikišimo: jie tuo pat metu yra žmonių advokatai šalia Dievo ir Dievo pasiuntiniai šalia žmonių“¹³.

Angelas Sargas gali mums padėti ir materialiai, jei tokia pagalba pravartė mūsų ar kitų žmonių antgamtiškam tikslui. Nesivaržykime prašyti jų paslaugos mažuose materialiuose dalykuose, kurių mums reikia kasdien: rasti stovėjimo vietą automobiliui, nepavėluoti į autobusą, padėti per egzaminą ir t. t. Jie ypač gali bendradarbiauti su mumis apaštalavime, kovoje prieš pagundas ir prieš demoną bei maldoje. „Angelai be to, kad nuneša Dievui

mūsų mintis, atneša Dievo pagalbą mūsų sieloms ir jas gano kaip geri ganytojai švelniais pranešimais ir dieviškais įkvėpimais. Angelai mus gina nuo vilkų, kuriais yra demonai, ir mus užstoja“¹⁴.

Su Angelu Sargu turime elgtis kaip su mielu draugu. Jis visada budi, nuolat pasirengęs paremti, jeigu jo prašome. Labai gaila, kai iš užmaršumo, drungnumo ar nežinojimo nejaučiame esą lydimi tokio ištikimo palydovo arba neprašome pagalbos daugeliu atvejų, kai mums jos reikia. Niekada nesame vieni pagundoje ar sunkume, mūsų Angelas mus lydi; bus šalia mūsų tą pačią akimirką, kai paliksime šį pasaulį.

Gyvenimo pabaigoje, kaip Bažnyčios liturgija išreiškia maldose pavedant sielą mirties valandą, Angelas Sargas mus lydės į Dievo teismą.

III. „Pasitikėk savo Angelu Sargu.
Elkis su juo kaip su artimu draugu –
jis toks yra, – ir jis mokės tau
padaryti tūkstantį paslaugų
kasdieniuose tavo reikaluose“¹⁵.

Kad Angelas Sargas mums padėtų,
reikia jam apie tai kaip nors pranešti
savo intencijomis ir savo troškimais.
Nepaisant didelio jų prigimties
tobulumo, angelai neturi Dievo galios
nei begalinės išminties, taigi negali
skaityti sąžinių vidaus. Kad mus
suprastų, taip pat kad iš mūsų vidaus
galėtų išvesti daugiau nei mes patys
galime išreikšti, užtenka kalbėti su
jais mintimis. Todėl taip svarbu
draugauti su Saugančiu Angelu.

Be draugystės, Angelui Sargui esame
skolingi ir pagarbą, kaip tam, kuris
visada būna Dievo artume,
kontempliuodamas jį veidu į veidą, o
sykiu ir su mumis.

Pamaldumas savo Angelui sargui bus
veiksminga pagalba mūsų

santykiuose su Dievu, darbe, bendraujant su mus supančiais žmonėmis, mažuose ir dideliuose konfliktuose, kurie gali iškilti dienos bėgyje. Šiuo Gavėnios laiku galime ypač turėti širdyje sceną Getsemanės sode, kurioje Švenčiausią Viešpaties Žmogiškumą guodžia Dangaus Angelas.

„Reikia mokėti bendrauti su angelais. Kreipkis į juos dabar, pasakyk savo Angelui Sargui, kad šie dvasiniai Gavėnios vandenys ne tik paviršutiniškai suvilgys tavo sielą, bet giliai įsiskverbs į ją, nes tavo širdis atgailauja. Paprašyk angelų, kad nuneštų Viešpačiui šį gerą pasiryžimą, su Dievo malone išaugantį iš mūsų menkystės, kaip mėšlyne kartais išauga lelija. *Sancti Angeli, Custodes nostri: defendite nos in proelio; ut non pereamus in tremendo iudicio.* Šventieji Angelai Sargai, ginkite mus kovoje, kad nežūtume per baisiausiąjį teismą“¹⁶.

Mergelės, *Regina Angelorum*, Angelų Karalienės, meldžiame, kad pamokytų mus bendrauti su Angelais, ypač per šią Gavėnią.

1 Mt 4, 11.

2 Šv. Chosemarija, *Kristus eina pro šalį*, 63.

3 Šv. Jonas Paulius II, Bendroji audiencija, 1986 m. rugpjūčio 6 d.

4 Žyd 1, 14.

5 Šv. Jonas Auksaburnis, *Catena Aurea*.

6 Plg. Apd 5, 19-20; 8, 26; 10, 3–6.

7 Apd 12, 7–11.

8 Apd 12, 13–17.

9 Šv. Chosemarija, *Kelias*, 570.

10 Šv. Jonas Paulius II, Bendroji audiencija, 1986 m. rugpjūčio 20 d.

11 Iš 23, 20.

12 Romos katekizmas, p. 4, IX sk., n. 4.

13 G. Huber, *Mi ángel marchará delante de ti*, Ed. Palabra, Madridas, 1980, 6asis leid., p. 43.

14 Šv. Kryžiaus Jonas, Cántico espiritual, 2, 3.

15 Šv. Chosemarija, *Kelias*, 562.

16 Šv. Chosemarija, *Kristus eina pro šalį*, 63.